

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATerea DISCRIMINĂRII
Autoritate de stat autonomă

HOTĂRĂREA Nr. 106
din 17.02.2009

Dosar nr: 89/2008

Petiția nr: 2291/06.02.2008

Petenți: B L și O B

Obiect: petenții reclamă existența unei diferențe de tratament între magistrați și funcționarii publici angajați în cadrul Birourilor de informare și relații publice ale instanțelor, în ceea ce privește nerecunoașterea ca și vechime în specialitate juridică, respectiv ca și vechime în magistratură activitățile desfășurate de consilierii din cadrul acestor birouri

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul sau reședința petentului

I.1.1. B L și O B

I.2. Numele, domiciliul sau reședința reclamatului

I.2.1. Ministerul Justiției cu sediul în Str. Apollodor, nr. 17, Sector 5 București

II. Procedura de citare

Urmare petiției înregistrate cu nr. 2291/06.02.2008, formulată de către petenți, în temeiul art. 20, alin. 4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, părțile au fost invitate, prin adresele cu nr. 4083/12.03.2008 și 4082/12.03.2008 la sediul Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării pentru audieri. La audierile din data de 10.04.2008, părțile nu au fost prezente.

Procedura de citare a fost legal îndeplinită.

III. Susținerile părților

Susținerea petenților

Prin memoriul înregistrat cu nr. 2291/06.02.2008, petentul sesizează C.N.C.D.-ul cu privire la eistena unui tratament diferențiat între categoriile profesionale care își exercită activitatea în sistemul judiciar, în legătură cu recunoașterea ca și vechime în specialitate juridică și vechime în magistratură și a activității desfășurate de consilierii din cadrul Birourilor de informare și relații publice ale instanțelor judecătorești, încadrați ca și experți, clasa A (licențiați în drept).Petenții sesizează faptul că, categoria din care fac parte, a fost omisă și de la enumerarea categoriilor de salariați, care au calitate de funcționar public în

cadrul instanțelor judecătorești, prevăzută la art. 128 din Legea nr. 304/2004 republicată, statuează că: managerii economici, informaticienii, și personalul de specialitate din activitatea financiar-contabilă și din birourile locale pentru expertize judiciare tehnice și contabile au calitatea de funcționari publici, având drepturi și obligații prevăzute DE Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Petenții subliniază că trebuie avut în vedere rolul consilierilor din cadrul Birourilor de informare și relații publice ale instanțelor, încadrați ca și experți cu statut de funcționari publici, care sunt absolvenți de drept, și care îi înlocuiesc pe judecătorii-delegați ca și purtători de cuvânt, pe perioada cât aceștia lipsesc din instanță și îndeplinesc majoritatea atribuțiilor prevăzute și în sarcina conducătorilor Birourilor de informare și relații publice ale instanțelor și, din cauza lipsei de personal, îndeplinesc și atribuțiile prevăzute de Regulamentul pentru grefierii-delegați la aceste birouri.

Prin adresa nr. 5522/10.04.2008, petenții fac precizări cu privire la răspunsul formulat de către Ministerul Justiției, subliniind că aceștia au solicitat doar constatarea încălcării principiului nediscriminării și nu emiterea unei norme juridice de CNCD, care ar determina altfel încălcarea prerogativelor Parlamentului României, respectiv al Guvernului României.

Susținerea Ministerului Justiției

Prin adresa cu nr. **5743/15.04.2008**, Ministerul Justiției răspunde solicitării Colegiului, precizând următoarele:

Reglementarea printr-un alt act normativ a unor drepturi în favoarea unor persoane excede cadrului legal stabilit prin O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare. Exercitarea unor drepturi se referă la modul de aplicare a unor dispoziții legale care instituie acele drepturi, iar nu la examinarea soluțiilor legislative alese de către legiuitor.

Este de observat că reclamantii, pentru a-și motiva pretențiile, fac trimitere la acte normative, care reglementează în realitate statutul judecătorilor și procurorilor.

În măsura în care o dispoziție cuprinsă într-o lege sau ordonanță în vigoare este în contradicție cu dispozițiile art. 16 din Constituție, există posibilitatea ca într-un litigiu de competența instanțelor judecătorești cei interesați să invoce excepția de neconstituționalitate a acelor prevederi legale.

Magistrații au un statut aparte din punct de vedere al atribuțiilor competențelor, condițiilor sau modalităților de numire ori de eliberare din funcție, incompatibilităților și interdicțiilor și corespunzător din punct de vedere al salarizării față de alte categorii din sectorul bugetar, fiind cunoscut că drepturile salariale sunt stabilite astfel încât să garanteze independența puterii judecătorești.

Atât magistrații, cât grefierii și funcționarii publici, sunt categorii profesionale deosebite, fiecare având statut propriu, sisteme diferite de stabilire a drepturilor salariale, astfel încât este lipsită de temei legal solicitarea reclamantilor constând în obligarea la recunoașterea vechimii în magistratură.

Petenții nu indică temeiul legal concret care să poată justifica pretențiile lor.

IV. Motivele de fapt și de drept

În fapt, Colegiul Director reține că petenții sesizează C.N.C.D-ul cu privire la existența unei diferențe de tratament între magistrați și funcționarii publici angajați în cadrul Birourilor de informare și relații publice ale instanțelor, în ceea ce privește **nerecunoașterea ca și vechime în specialitate juridică**, respectiv ca și **vechime în magistratură** activitățile desfășurate de consilierii din cadrul acestor birouri.

Colegiul Director reține că atât magistrații, cât și funcționarii publici, sunt categorii profesionale diferite, fiecare având statut propriu, sisteme diferite de stabilire a drepturilor salariale.

În drept, în cadrul dezbaterilor obiectului acestei petiții, Colegiul Director pune în discuție excepția de necompetență materială ridicată de Ministerul Justiției, concluzionând că aspectele sesizate nu intră sub incidența O.G. 137/2000, republicată. Modul de stabilire prin lege a unor drepturi în favoarea unor categorii profesionale în mod diferit față de alte categorii ori nereglementarea de legiuitor a anumitor aspecte care țin de statutul profesional al unei categorii nu este o problemă ce poate fi apreciată din punctul de vedere al discriminării și care excede cadrului legal reglementat prin O.G. 137/2000, republicată.

Astfel, **Colegiul Director** apreciază că nu se poate pronunța pe texte de lege, care sunt considerate de părți ca fiind discriminatorii. De asemenea, acest aspect este întărit și de jurisprudența Curții Constituționale prin **Decizia nr. 997 din 7 octombrie 2008** referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 20 din Ordonanța Guvernului nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare prin care:

Curtea Constituțională „Admite excepția de neconstituționalitate ridicată de Ministerul Justiției în Dosarul nr.7604/99/2007 al Curții de Apel Iași – Secția contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art.20 alin.(3) din Ordonanța Guvernului nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare sunt neconstituționale, în măsura în care sunt interpretate în sensul că acordă Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării competența ca, în cadrul activității sale jurisdicționale, să anuleze ori să refuze aplicarea unor acte normative cu putere de lege, considerând că sunt discriminatorii, și să le înlocuiască cu norme create pe cale judiciară sau cu prevederi cuprinse în alte acte normative.”

Există instituții reglementate de Constituție, care au competența de a analiza discriminarea instituită prin dispoziții legale, respectiv Curtea Constituțională raportat la art.16 din Constituție privind egalitatea în fața legii. Curtea Constituțională nu are competența de a se pronunța asupra lipsei unei reglementări, stabilind constant în jurisprudența sa că „nu are dreptul de a impune legiuitorului introducerea în textul legii în vigoare a unei alte dispoziții decât cele existente în cuprinsul acesteia.” Cu atât mai puțin, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării nu poate avea competența de a recomanda ori impune, sub sancțiune, adoptarea sau modificarea unui act normativ sau a unor dispoziții legale. În acest sens s-au pronunțat și instanțele de judecată.

Astfel, raportându-ne la obiectul plângerii și la dispozițiile legale incidente, Colegiul Director admite excepția de necompetență materială a CNCD în soluționarea acestui caz, ridicată de Ministerul Justiției

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, **cu unanimitate de voturi ale membrilor prezenți la ședință**,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Admite excepția de necompetență materială ridicată de Ministerul Justiției
2. Prezenta hotărâre se va comunica părților;

V. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.

Membrii Colegiului Director prezenți la ședință

DEZIDERIU GERGELY - Membru

HALLER ISTVAN – Membru

IONIȚĂ GHEORGHE – Membru

PANFILE ANAMARIA – Membru

TRUINEA ROXANA PAULA – Membru

VASILE ANA MONICA- Membru

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ, constituie de drept titlu executoriu.

